

sorgarleikirnir verða umaftur spældir.

Nú má lögtingið stimbrast so mikið peningaliga, at menn kunna fáa lagalig lán ikki bert fyri tað, sum skipið kostar, men eisini fyri útgerðina, soleiðis at menn sjálvir skulu eiga teirra skip og sjálvir reida tey út, so teir kunna fara um havið sum fríir menn, ikki bundnir til at selja til Per ella Pól men kunnu selja til hann, ið besta prisin gevur og keypa frá honum ið bestu og bligastu verur hefur at selja.

Við hesum máli fyri eyga arbeiða javnaðarmenn á tingi.

Hesum máli tykist tað, sum at fólkaflokksmenn berast imóti. Sambandsmenn standa mitt imillum, av og á styðja teir javnaðarmenn, men likamikið hinar.

Alt stríð á Føroya lögtingi stendur um frigering slitmannsins. Tá ið vit javnaðarmenn vóru 6 og høvdu teir 3 sjálvstýrismenninar L. Zachariassen, S. P. Zachariassen, og Hans Nolsøe i valbólki við okkum, tá vóru vit størsti bólkur á tingi, og tá fingi vit sambandsmenninar at fylgja okkum í mongum ferð, og tá bar alt at tí borði at stimbra lögtingið peningaliga, men aftaná Bartalsmessuvalið er fólkaflokkurin størsti flokkur á tingi, og nú gongur alt tann skeiva vegin — tíværr. Men sum Valde-mar kongur segði: »I morgin kemur aftur ein dagur«.

I heyst verður aftur ein tingseta. Latum okkum vóna, at sambandsmenn tá vilja skilja seg burtur úr 20-mannakapitalistavaldinum og fara at fylgja javnaðarmönnum. Annars má alt ganga sína skeivu gøtu, intill Føroya fiskimenn og arbeiðsfólk fáa eyguni upp og gera enda á 20-mannavaldinum.

At 20-mannavaldið ferir móti undirgangi verða fleiri og fleiri greið yvir fyri hvønn dag, ið gongur.

Skulu okkara fiskimenn koma at eiga síni egnu fæ, so má Føroya lögting ganga javnaðarleið, sum ber móti frigering slitmannsins bæði á sjógv og á landi.

J. H. Danhjærg.

Viðmerkingar.

Fuglfjarðar arbeiðararnir — línu- og smátrolmenninir.

»Timin« og »Dimmalætting« eru vordin firtin yvir tað, ið vit skrivadu viðvíkjandi, hvussu illa Fuglfjarðingum og línumönnum var farið í teirra stríð, fyri betri lönkorum.

Serliga »Dimma« sparir ikki uppá krútið.

Tað fer ikki at bata »Dimma« at spæla firtin og harvið royna at skava út yvir sambandsins rongu stæðu í lønspurningsmálinum hjá arbeiðs- og fiskimönnum í seinastu

tingsetu. Enn og minni fer tað at eydnast »Timanum« at verja framburðsfelagsmenninar á tingi við at tala um príseftiransanina.

Tað er rætt, at javnaðarmenn áttu formannsskapin í nevndini sum setti fram uppskot um og fingi tað viðtikið.

at fiskimenn umborð í trolarum og skipum, ið sigla við feskum fiski, skulu hava eina minstu løn og fáa part av einum góðum úrsliti.

Tað er eisini rætt, at javnaðarmenn sótu við formannsskapinum í teirri nevnd, ið færdi eitt oyra- og pristalslønningina ígjøgnum.

Tessverri vóru línu- og smátrola-fiskiskapurin ikki frammi, tá ið trolmenn og siglingsmenn fingi sínar lønreglur lógfestar.

Men vit eru av teirri áskoðan, at lógin av valdgerðarmönnum ikki bert kann, men eigur at verða skilt soleiðis, at minsta lønin ræður eisini fyri fiskimenn, ið veiða við smáum trolum ella við línu. Øregaards og G. Winthers stæða-fyrir at eisini hesir fiskimenn skuldu fáa eina minstuløn var tí púra bein.

Øðrvisi er tað við spurninginum um minstu grundløn hjá arbeiðsmönnum.

Her tænar prisstæðingarlógin. Ásannandi at so er, og ásannandi, at tað eru tær hægstu arbeiðsmannalønirnar, ið ávirka ella rættari avgera, hvussu høgt keypmáðurin setur vøruprísirnar, settu javnaðarmenn ifjór fram uppskot um, at tað skuldi verða loyvt einum valdgerðarrætti at hækka allar grundlønir hjá arbeiðsmönnum, sum lógu niðan fyri 1 kr. um tíman.

Varð hetta uppskot samtykt vildu arbeiðsmenninir í Fuglfjarði væl kunna fingið sínar grundlønir hækkaðar við einum valdgerðarrætti.

Tá ið nú meirlutin í valdgerðarrættinum sýtti teimum lönhækking við at skjóta seg undir lógina, er tað eyðsýnt, at teir flokkar, ið feldu javnaðarmannauppskotið, hava alla skuldina fyri, at Fuglfjarðingir ikki fingi sitt rættvísa krav um hækking av grundlønini hjá arbeiðsmönnum ígjøgnum.

»Dimmalætting« kann ikki fjala, at sambandsmenn vóru imillum teir, ið feldu javnaðarmanna uppskotið.

»Timin« kann heldur ikki snakka tað burtur, at framburðsfelagsmenninir Richard Long og Rasmussen í Fuglfjarði eisini vóru við at fella, at Fuglfjarðararbeiðarar skuldu fáa teirra rætt.

Fólkaflokksblæðini »Dagblaðið« og »Nórlýsið« royna ikki at fjala at Thorstein Petersen og allur fólkaflokkurin, sum hann var á tingi, gingi á odda at forða teim lágtlentu arbeiðsmönnum at fáa hægri grundløn.

Bekendtgørelse Nr. 18

fra

Brændselsnævnet for Færøerne.

Fra og med 1. April 1944 og indtil videre ændres den ved Bekendtgørelse Nr. 3 af 8. Oktober 1942, § 2. jfr. senest Bekendtgørelse Nr. 17 af 3. Marts 1944, nævnte maanedlige Njmrlation af Brændsel paany til:

500 kg færøske Kul.

Alle gyldige Bevillinger paa Serrationer, det vil sige de af Brændselsnævnet efter den 26. Januar 1944 udstedte Bevillinger, som ikke er begrænset til en bestemt Tid men gældende indtil videre, forbliver uændret i Kraft.

Nævnet har i Møde den 22. Marts 1944 vedtaget paany at henlede Forbrugernes Opmærksomhed paa Nødvendigheden af at fordele Forbruget af Rationerne jævnt over hele Maaneden, saaledes at det undgaas, at der ikke er Brændsel til Maanedens sidste Dage. Køb og Salg af Brændsel paa For skud for den kommende Maaned er ikke tilladt. **Ansøgninger om Til-lægsrationer kan ikke forventes imødekommet.**

BRÆNDELSNÆVNET FOR FÆRØERNE, den 24. Marts 1944.

E. B.

N. Mortensen.

Kunngering.

Tað verður hervið gjørt kunnigt, at vegna havnabygging á Vestaruvág, er ankar við 20 favnum av ketu við reyðari boyðu á, útlegd ca. 80 m í lágan eystan úr Gulakletti.

Sigling út og inn verður ávíst eystanfyri boyðuna.

Havnarnevnd, Tórshavn býráðs.

Finnland.

Tað valdi at deila lagnu við Týskland.

Okkara hjertu vóru sorgarbundin, tá ið russneska samveldið á sinni leyp á Finnland. Krøysti tað at biðja um náði.

Vit skiltu hetta, ikki.

Vit høvdu so mikið meiri ílt við at skilja tað, sum at tað var ein arbeiðarastátur, ein socialistiskur státur, sum gjørdi seg inn á tað litla Finnland.

Allur hin demokratiski heimurin var óður við Russin fyri hesa gerð. Norðanlondini tóku kanska eina mest lut í Finnlands vannlagnu.

I Islandi vóru t. d. kommunistar útlagnir úr altinginum, tí teir royndu at bera í bótuflika fyri teir russnesku kommunistarnar.

Hin russneski arbeiðarastáturin stóð av sonnum ikki høgt í metun uttan fyri Russland og Týskland. Tá vóru Russarar og Týskarar í einum slag í av fóstbrøðralagi.

Finnland tapti.

Finnland mátti yvirgeva seg uppá náði og ónáði hjá Russum. Flestir væntaðu, at Russar fóru at taka alt Finnland — strika tað út. Ikki trúðu menn betri um kommunistarnar í Russlandi tá.

So fingi Finnar friðin frá Russum. Tá kvakk verðin.

Tilíkt var ikki hent áður.

So hábærsligur hevði eingin sigursharri sýnt seg.

Russar tóku væl eitt landstrekki — Karelen — av tí finnskari kinum. Men teir bjóðaðu Finnnum at fáa landsekið longuri noðuri aftur fyri.

Og hartil góvu teir Finnnum stóran pening fyri at sleppa at nýta eina oyggj í 50 ár.

Finnar fingi so statt ein óvæntaðan góðan frið.

Tað var sárt at missa teirra dýrabara Karelen. Men tað kundi verið nógv, nógv verri, uggaðu Finnlands vinir seg við.

Men hvi tóku Russar Karelen? Teir noyddust, segdu teir.

Um teir ikki gjørdu tað, kundi ein stórmakt — her hugsadu teir óivað uppá Týskin — frá Karelen skjóta inn í Leningrad.

At hetta ikki var bert prát hava hinar seinastu hendingarnar sýnt.

Týskland leyp á Russland, á »fostbrøðrin« eins og tað gjørdi við Poland, Danmark, Noreg, Hæland, Belgia o. s. fr.

Stutt aftaná legði Finnland uppi kríggið í parti við Týskland.

Tað eydnaðist Finnnum og Týskum at taka aftur Karelen — og tað er hent, at kanónurnar hava dunað frá Finnlandi inn í arbeiðaraborgina, Leningrad.

Kriggskønir menn siga, at sæð frá einum kriggsligum sýnishorni mátti Russurin, ið var hóttadur inná livið av Týskinum, royna at verja seg imóti at verða bitin á kverkrarnar av Finnnum ella einari stórmakt, ið við eitt kvett gjørdi seg til harra yvir Finnlandi.

Nú, tá ið Russar standa við sigurspálmum í hendi í stríðnum við Týskin, bjóða teir Finnnum at fáa frið uppá óvæntaðar lagaligar treytir.

Allir fríir Norðbúgvar eggjaðu Finnar at taka við friðartilboðnum